

Chương 170: Ngược gió lật bàn

Sau khi kết thúc cuộc đua, đám người đội viên ZH1 đã trở lại, đi tới bên cạnh Bùi Vũ Đường, mấy đội viên đua xe nhìn chăm chăm Bùi Vũ Đường, sắc mặt không tốt.

Nếu không phải Bùi Vũ Đường không có điều tra tin tức rõ ràng, bọn họ sao có thể sẽ thi đấu đường đua cùng Speed.

Còn không đợi đám đội viên ZH1 mở miệng, Tống Diệu Nam mang theo đội viên Speed đã đi tới nơi này.

Nhìn thân sắc của Tống Diệu Nam, Bùi Vũ Đường nắm chặt hai nắm tay, hận không thể sinh sôi cắn chết Tống Diệu Nam.

“Đại thiếu gia Bùi Vũ Đường, làm sao vậy, giống như một con chó nhà có tang, nhìn cũng làm người có chút đau lòng.” Tống Diệu Nam nhìn chăm chăm Bùi Vũ Đường, cười lạnh.

Bùi Vũ Đường nhìn chăm chăm Tống Diệu Nam, khóe miệng khẽ nhúc nhích, giống như muốn nói gì đó, nhưng cuối cùng cũng không từ trong miệng nói ra nửa chữ.

Rốt cuộc, thắng làm vua thua làm giặc, trận đấu này hẳn đã thua, nói gì nữa cũng không ý nghĩa, sẽ chỉ làm cho người càng châm chọc mình.

Thấy Bùi Vũ Đường không nói lời nào, một thanh niên phía sau Tống Diệu Nam giọng lạnh lùng nói: “Bùi Vũ Đường, anh không quên đánh cuộc với anh Tống chứ, hiện tại còn thất thân làm gì, chuẩn bị tốt chưa, chuẩn bị tốt thì chui đống quân của anh Tống trước đi.”

“Anh.....!” Bùi Vũ Đường cắn chặt răng, sắc mặt nghẹn đỏ lên.

Tuy rằng lúc trước vẫn luôn đều bị Tống Diệu Nam đề đầu, nhưng lần này đánh cuộc thật sự quá lớn, một lần khiến cho hẳn không có cách nào xoay người.

“Ha hả, Bùi Vũ Đường, thế nào, có phải cho cậu một chút thời gian làm chuẩn bị trước hay không, không sao, tôi không nóng nảy, cậu làm chuẩn bị trước, tôi chờ cậu.” Khi nói chuyện, Tống Diệu Nam lại ở trước mặt mọi người bước ra chân.

Lúc này, Bùi Vũ Đường gắt gao nhìn chăm chăm Tống Diệu Nam, cái trán lộ ra gân xanh.

Giải tán đội xe cũng được, chui dưới háng đối phương cũng được, đánh cuộc này là Bùi Vũ Đường tự mình đưa ra, hiện giờ thua Tống Diệu Nam, cũng chỉ có thể trách bản thân hẳn sơ sẩy không tập trung,

không thể hoàn toàn nghiên cứu thấu triệt Tống Diệu Nam.

Thấy Bùi Vũ Đường vẫn thờ ơ, lập tức, nam thanh niên bên cạnh Tống Diệu Nam cười lạnh nói: “Ồ, đại thiếu gia Bùi Vũ Đường, cậu không phải muốn quyết nợ chứ, đây là ý tứ đánh cuộc không thua nổi?”

“Anh thả rắm chó! Ông quyết nợ khi nào!” Bùi Vũ Đường sắc mặt âm trầm, nghiêng răng nghiêng lợi nói: “Tới thì tới, trước nay ông đây cũng không phải người thua không nổi!”

“Đúng vậy, vậy cậu còn chờ cái gì chứ.” Người thanh niên nói.

Lúc này, ở trước mặt mọi người, Bùi Vũ Đường hơi hơi khom lưng. Nhưng mà, còn không đợi Bùi Vũ Đường có hành động tiếp theo, lại bị Lâm Yên ở một bên kéo lại.

“Chị Yên?” Thấy thế, Bùi Vũ Đường có chút khó hiểu nhìn Lâm Yên.

“Gấp cái gì, chúng ta đánh cuộc còn chưa xong đâu, cho dù muốn thực hiện lời hứa, cũng chờ đánh cuộc xong rồi thì nói sau.” Lâm Yên nhìn Bùi Vũ Đường nói.

“A?” Nghe Lâm Yên nói vậy, ánh mắt Tống Diệu Nam dừng ở trên người Lâm Yên, sau khi vô cùng

thâm ý nhìn tới Lâm Yên đánh giá vài lần, cười nói: “Cô em, như thế nào, đau lòng? A..... Giữa chúng ta còn có một trận đánh cuộc, cô vẫn là đau lòng cho mình trước thì tốt hơn.”

Lâm Yên mặt không lộ vẻ gì nhìn Tống Diệu Nam, nói: “Tôi muốn nói chính là đánh cuộc giữa anh và tôi, ZH1 và Speed tỷ thí, còn chưa kết thúc.”

“Như thế nào, muốn quyết nợ?!” Thanh niên bên cạnh Tống Diệu Nam lạnh giọng quát.

“Đừng nóng vội.” Lâm Yên nói: “Tống Diệu Nam, trước đó chính anh đã nói, đánh cuộc giữa tôi và anh, là tính trong trận đua này, nhưng anh chưa nói là sau khi ZH1 cùng Speed chấm dứt lại mở một cuộc khác.”

“Vậy thì thế nào.” Tống Diệu Nam mở miệng nói.

Lâm Yên hơi hơi mỉm cười: “Cho nên, theo giao ước đánh cuộc giữa tôi và anh mà nói, tôi có thể xem như tôi là đội viên bên ZH1, không sai chứ.”

Tống Diệu Nam ngược lại cũng không phản bác, cô gái này chơi trò chữ nghĩa với hấn, hấn ngược lại muốn nhìn, cô gái này có thể giở trò gì.

“Cô muốn cho rằng như vậy, cũng có thể.” Tống Diệu Nam mở miệng.

“Một khi đã như vậy thì thực hiện theo quy tắc thi đấu lần này, tôi là một đội viên cuối cùng của ZH1, cho nên, tất cả đội viên Speed cần thiết lên đường đua, chỉ cần có bất kì một đội viên nào tới điểm cuối trước tôi, chúng ta mới tính thua trận đấu này.” Lâm Yên mở miệng giải thích.

Nhưng mà theo giọng nói Lâm Yên rơi xuống, bao gồm mấy đội viên ZH1 đều nhin không được cười ra tiếng.

Cô gái này, nói ra lời này, cô nghiêm túc sao?!

Quy định thật là không sai, nhưng tiên đề là, nếu muốn lật bàn, Lâm Yên cần thiết một mình thắng toàn đội Speed mới có thể, bị bất kì một người nào của Speed dẫn đầu, trận đấu này đều tính ZH1 thua.